

Hejdánek, Ladislav → Hejtmánek Jan (Aktiv pracujících Blanických strojíren)

Ladislav Hejdánek

in: Ladislav Hejdánek, [Žít bez průšvihů znamená žít bez pravdy](#), ed. Jan Hron, Červený Kostelec: Pavel Mervart, 2025, p. 81-82

in: Ladislav Hejdánek, [Žít bez průšvihů znamená žít bez pravdy](#), vyd. Jan Hron, Červený Kostelec: Pavel Mervart, 2025, str. 81-82

◆ korespondence, česky, vznik: 25. 5. 1969

◆ correspondence, Czech, origin: 25. 5. 1969

Aktivu pracujících Blanických strojů
Panu Janu Hejtmánkovi
Vlašim

V Praze, dne 25. 5. 1969

Vážení přátelé,

upřímně děkuji za grafiku „Myšlenka Alberta Schweitzera“. Nerad bych zůstal jen u formálního poděkování; proto mi dovoluji k Schweitzerově myšlence něco přičinit.

Základní skutečností našeho lidského světa je to, že dobro je v něm smíšeno a propleteno se zlem. Zlo do světa není vnášeno odkudsi zvenčí, není produktem zlomyslnosti a zloby, ale je jejím základem a zdrojem. Život není eo ipso dobrem, ale až příliš často zároveň zlem. Úcta k životu je nepochybně velká myšlenka, veliký závazek. Ale není tou poslední normou, protože ani život není tou poslední a nejvyšší hodnotou. Frází a pověrou je zejména teze o tzv. všestranném rozvoji všech životních možností. Docela naopak respektu zasluhuje život, který se sám omezuje, život jako služba, jako řehole, tedy jako sebeomezení. Jediná naděje Evropy spočívá ve službě a oběti, v dobrovolném odříkání a intenzivní práci na projektu, který by zbavil lidstvo bídy, hladu, násilí, omezenosti, slepoty a nenávisti.

Je nutno najít nová slova a nové skutky dobré zvěsti pro slabé a zlomené, nemocné a utištěné, hladové a žíznící; a to není možné beze slov soudu nad silnými a mocnými, nad násilníky i nad dobře ošacenými a dobře živými. Ochrany nepotřebuje každý život stejně, ale přednostně život slabý; nepotřebují zdraví lékaře, ale nemocní. A tak lze uzavřít: v tomto našem světě, v němž je dobré vždy smíšeno a propleteno se zlem, lze život ochraňovat jen tak, že jej zároveň brzdíme; že jej lze podpořit právě tím, že mu uložíme meze; že jej můžeme přivést k plné hodnotě často právě tam, kde jej v dobrovolné oběti přivádíme takřka k sebezničení. „Většího milování nad to žádný nemá, než aby duši svou položil za přátele své.“ Jen služba, která znamená dobrovolné omezení, je schopna dát životu skutečnou hodnotu; nikoli služba silným a mocným, ale služba slabým, trpícím a bezmocným, „uraženým a poníženým“. To by měla být také naše orientace do nejbližších dní.

S upřímným pozdravem
Váš

Ladislav Hejdánek
Slovenská 11
Praha 2 - Vinohrady